

גליון 393
שנה ט' תש"פ

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

תודה למשפחת קליימן על האיור לשריתוש בתמונה

סיפורי חז"ל

ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים (מ"א-מ"ד)

בשעה שאמר לו פרעה ליוסף "ובלעדיך לא ירים איש את ידו" אמרו אצטגניני פרעה, עבד שלקחו רבו בעשרים כסף תמשילו עלינו? אמר להם, גינוני מלכות אני רואה בו. אמרו לו אם כן יהא יודע שבבעים לשון. בא גבריאל ולימדו שבעים לשון, לא היה לומד. הוסיף לו אות אחת משמו של הקדוש ברוך הוא ולמד. ולמחר כל לשון שדיבר פרעה ענה לו באותו לשון. התחיל יוסף לדבר בלשון הקודש, לא ידע פרעה מה שהוא אומר. אמר לו פרעה תלמד אותי, לימד אותו יוסף ולא למד, אמר לו פרעה תשבע לי שלא תגלה שאתה יודע שפה אחת יותר ממני. נשבע לו. אחר כך, כשבא יוסף ואמר לו "אבי השביעני לאמרי" (בראשית נ' ה') אמר לו פרעה תישאל על שבועתך לחכם שיבטלה. אמר לו ואשאל גם על השבועה שנשבעתי לך. אמר לו עלה וקבור את אביך.

(סוטה ל"ו ב')

נדבת הרה"ח שמואל הומינר הי"ו
לע"נ אמו מרת זעלדא מרים ע"ה
ב"ר אברהם צבי ו"ל
נלב"ע ל' כסלו תשע"ה

פרשת השבוע

ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם (מ"א - ל"ג)

מסופר על שני שכנים שבאו לדין תורה אל הגה"ק רבי יחזקאל לאנדוי זיע"א בעל "נודע ביהודה" על רקע סכסוך מקורי. מנגן אחד ניגן בחצר שבין שני בתים, זה אמר לכבודי ניגן וזה אמר לכבודי ניגן, שניהם היו עשירים ונתנו שכר טרחה לרב סך עשר זהובים כל אחד. אמר הרב, האמת היא שהמנגן לא ניגן אלא בשבילי. כמו כן כאן, פרעה חשב שאם הראו לו חלום חשוב כזה, הרי בוודאי שהוא חשוב מאד בשמים. המצרים חשבו שהחלום היה בשבילם, ואולם יוסף הצדיק הבין שהחלום הוא כדי שהוא יעלה לגדולה, על כן אמר "ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם", כי זוהי מטרת החלום שהראו לך. ואמנם פרעה הבין את עומק דברי יוסף ואמר אין נבון וחכם כמוך.

ואיך נגנוב מבית אדוניך כסף או זהב (מ"ד - ח')

מסופר על הרה"ק מקוצק זיע"א, שכאשר בא הרה"ק בעל ה"שפת אמת" מגור זיע"א אל ביתו בפעם הראשונה, נדהם למראה עיניו, איך שהבית מתנהל ללא השגחה, כל חפצי הבית בבחינת הפקר, ולא אחת נעלם חפץ כלשהו ומן

הסתם נגנב. שמעו ה"שפת אמת" כי השמש ר' פיבל אומר לרבניתי, וכי מדוע לא יגנבו כאן כשהכל הפקר וכלי כל השגחה. דבריו של השמש הגיעו לאזני הרבי מקוצק, והוא קרא בקול צעקה, "פיבל, איך אפשר לגנוב? והרי כתוב לא תגנובו". בשעה ששמעתי את קולו הרועם של הרבי מקוצק, סיפר הרבי ה"שפת אמת" לחסידיו, נדמה היה לי, שאי אפשר כלל לגנוב שום דבר בעולם, מחמת הלאו של לא תגנובו.

מסופר: פעם אחר הדלקת נר חנוכה יצא הרה"ק ה"אוהב ישראל" מאפטא זיע"א לחוץ, ואחרי זמן קצר חזר הביתה, ושב על כסאו מכונס בתוך עצמו, אחר כך הלך שנית החוצה, וחזר הביתה, וישב על כסאו בשמחה רבה, ואמר: כשיצאתי פעם ראשונה והשקפתי על עירנו מעזיבוז, ראיתי שכל הפרנסה שנקצבה להם בראש השנה כבר אכלו עד חנוכה, לכן הייתי מוטרד, ולכן יצאתי שנית לראות אולי טעיתי, וראיתי שהאמת איתי, אלא שאף בשנה שעברה היה כך, והשם יתברך פרנסם כל השנה, ובוודאי אף עתה יפרנסם השי"ת ברחמי כל השנה.

זמני השבת

זמני יציאת השבת
ירושלים 5:23 ת"א: 5:24 ר"ת: 5:57

פרשת מקץ-חנוכה

זמני כניסת השבת
ירושלים: 4:07 ת"א: 4:21

אכן עשה החסיד, ולבסוף התיישב ליד השלחן ופתח בסיפורו, כשכל החסידים מטים אוזן:

"לפני ימים אחדים פתחתי במסע כדי להגיע לכאן ולבלות את חג החנוכה במחיצתו של רבינו" פתח החסיד ואמר. "לפי החשבון הייתי צריך להגיע לכאן יום אחד לפני נר ראשון של חנוכה. הייתי מאושר לעצם המחשבה שעוד מעט אהיה כאן וציפייה זו מילאה את לבי חום והתרגשות, עד שלא הרגשתי את הקור העז, את הגשם המזרוף ואת הרוח הסוערת. כנראה שהייתי צריך להתאכסן בפונדק דרכים, לפחות ללינת לילה, ולחכות שמוג האויר ישתפר קמעה. אולם הייתי חסר-סבלנות וכבר רציתי להיות פה בכל מחיר. חשבתי שאם אמשך לנסוע ללא הרף, גם בשעות הלילה, אוכל להגיע לכאן יום אחד לפני הזמן המשוער מראש. החלטתי ליטול סיכון ולהמשיך במסע גם בלילה, כדי להקדים ולהגיע לכאן".

"זו הייתה טעות גדולה" אמר הרבי "אסור להסתכן בצורה כזו". "אכן, רבי, עד מהרה נאלצתי להודות בעצמי בטעות החמורה שטעיתי. כאשר עברתי קטע ביער, שהיה חשוך ועבות במיוחד, שמעתי לפתע איוושה מוזרה ולפני שידעתי מה מתרחש, תפסו אותי ידיים שרירות, הפילו אותי מהעגלה וערכו חיפוש מדוקדק בחפציי. "מיד התברר לי כי נפלתי קרבן לכנופיה של שודדי-דרכים, שחשבו שאני סוחר עשיר במסע עסקים דחוף, הנושא בכיסו סכום כסף ענק.

"כשלא מצאו אצלי את האוצרות שקיוו למצוא, דחפו והיכו אותי ולבסוף החליטו לקחת אותי אל ראש הכנופיה שלהם, שיצליח – כך הם קיוו – להוציא ממני את "סודותי" והעיקר, את רכושי המוחבא. "שני שודדים מוויינים התיישבו לידי בעגלה ואילו שלישי נטל לידי את המושכות. הם נסעו זמן רב ובסופו של דבר נעצרה העגלה במקום כלשהו, שהיה מוסתר בסבך העצים וכפי הנראה שימש מקום מיסתור עבור הכנופיה.

"הורידו אותי מהעגלה והביאו אותי בפני ראש הבריונים, פרא-אדם אכזרי, שחקר אותי על אודות העסק הדחוף, שבגללו העזתי לעבור את היער העבות, לבדי באישון לילה. בעיקר עניין אותו, כמובן, לדעת, היכן אני מחזיק את כספיי... שוב ושוב ניסיתי לשכנע אותו כי אני אומר את האמת ורק את האמת, אולם הכל היה לשוא. ה' היה בעזרי וכך הצלחתי להחזיק מעמד בעינויים הקשים שהיו מנת חלקי בשעות הבאות. גבי היה זב דם מהמכות שספגתי, כאשר השודדים כלאו אותי בתוך מרתף לאחר שלא סיפקתי את סקרנותם ולא יכולתי לתת להם תשובה אחרת מוז שנתתי כבר קודם לכן. איכשהו הרגשתי כי זהו העונש המגיע לי על הצעד הפזיז שעשיתי.

"שהייתי באותו מרתף במשך כל הלילה וכן ביום לאחר-מכן. השמש כבר עמדה לשקוע, כאשר ראש הבריונים נכנס והעיר אותי בגסות. שוב הוא ניסה לחקור אותי ושוב הסברתי לו את אשר אמרתי אינספור פעמים קודם לכן. ניסיתי לתאר באוזני את התענוג הרוחני הגדול שנופל בחלקן של מי שעושה את החג במחיצת רבו וכן את קשר האמונה והאימון ההדדי, הקושר אותנו, חסידים, כחבורה אחת.

שלהבת נר החנוכה הצילה את החסיד הנאמן

היה זה ליל חורפי סוער, כאשר הרה"ק רבי ברוך ממוז'בוז' זיע"א הדליק את הנר הראשון בחנוכה. חסידיו התגודדו סביבו והביטו בהתפעלות בשלהבת הקטנה, והאזינו בהתלהבות לברכות שבירך רבי ברוך.

אולם, אך סיים הרבי את אמירת "הנרות הללו", החלה השלהבת הקטנה לרקד בעצבנות גדלה מרגע לרגע ולפתע נעלמה, כאילו נלקחה על ידי כוח עליון. תלמידיו וחסידיו של רבי ברוך הוכו בתדהמה. הם הביטו על רבם וציפו לראות כיצד יגיב הרבי לנוכח תופעה מוזרה זו. אך הרבי עמד ללא ניע, שקוע בהרהורים, כאילו חיפש אף הוא את הסיבה לתופעה. כשהשמש ביקש לשוב ולהדליק את הנר רמו לו רבי ברוך שלא לעשות כן.

לאחר כמה דקות של המתנה מתוחה אורו פניו של רבי ברוך. הוא החל לזמזם את הפזמון "מעוז צור" וחסידיו הצטרפו אליו ופצחו בשירה אדירה. "הבה נשב ליד השלחן ונחוג את חג החנוכה כמו שצריך" – אמר רבי ברוך לחסידיו – "נר החנוכה ישוב אלינו, אחרי שיסיים שליחות חשובה, שהוטלה עליו על ידי בורא העולם".

אמונתם של חסידיו היתה איתנה והם לא הרהרו לרגע אחר דבריו הקדושים. הם הסבו אל השולחן הארוך כדי להשתתף במסיבת חנוכה בחברת רבם, תוך צפייה מתוחה שיוודע להם מה היתה הסיבה להיעלמו של נר החנוכה. רבי ברוך ביקשם להתאזר בסבלנות כאשר עוד באותו לילה יודע להם הסוד וישמעו את הסיפור המלא.

כך שרו החסידים ניגוני הלל והודיה לחג החנוכה, האזינו לחידושי התורה העמוקים שהשמיע רבם וחגגו את ליל חנוכה הראשון בשמחה והתלהבות, כפי שהיו נחוגים כל המועדים בחצרו של רבי ברוך.

היה זה שעת חצות כאשר אחד החסידים שישב בקירבת החלון, קרא לפתע: "רבי, רבי, ראה! נר החנוכה חוזר!" כל הנוכחים הרבים קמו על רגליהם והביטו בפליאה באור הקטנטן שריצד שוב במקומו, ממנו נעלם לפני כן. הנר האיר שוב באור יקר, כאילו נשא את בשורת חג החנוכה מסוף העולם ועד סופו. רבי ברוך אמר לחסידים הנרגשים לחכות עוד כמה דקות ומיד יודע להם מה בדיוק קרה לנר החנוכה, מדוע הוא נעלם וכיצד לפתע שב.

תוך רגעים ספורים נשמע רעש גובר והולך של עגלה רתומה לסוס, עד שהעגלה נעצרה ליד ביתו של רבי ברוך. עד מהרה נפתחה הדלת ואחד החסידים הקרובים והמסורים ביותר של רבי ברוך, שהתגורר בעיירה קטנה למרגלות ההרים, נכנס אל בית-המדרש. בגדיו של האיש היו פרועים ועל פניו היתה הבעת אימים, כאילו עבר חוויה קשה ביותר. בניגוד בולט למראהו החיצוני הקודר, זהרו עיניו של האיש והוא כולו אמר אושר ושלווה רוחנית כאשר התכופף, כדי לנשק את ידו המושטת של רבי ברוך.

הרבי לחץ את ידי האורח בברכת "שלום עליכם" וביקש ממנו להתפלל ערבית ולהצטרף אל השלחן לאחר שידליק נר ראשון של חנוכה. כך

צישל ונמשל

האם אנו מממשים את הפוטנציאל שלנו

היה היה נסיך שחי חיי פאר ומותרות עם אביו ואמו, המלך והמלכה. הוא קיבל חינוך מעולה, אלא שלמגינת ליבם של הוריו, יום אחד עבר הנסיך משבר נפשי והגיע למסקנה שהוא לא בן אדם אלא תרנגול. בהתחלה חשבו המלך והמלכה שהוא מתבדח. אולם כשהנסיך חדל להצטרף אליהם לשולחן המלכותי והחל לבלות את ימיו ואת לילותיו בלול התרנגולות, הם הבינו שהם בצרה גדולה, אין צורך לומר שהתנהגותו המוזרה של הנסיך גרמה להוריו האוהבים חרדה בל תתואר, ומבוכה גדולה למשפחה המלכותית כולה. המלך היה מוכן לשלם סכומי עתק לאדם שיצליח לרפא את בנו. טובי הרופאים והפסיכיאטרים הגיעו וניסו, אך ללא הועיל. המלך היה אובד עצות. יום אחד הגיע לארמון איש חכם ונעים הליכות. "אוכל לרפא את הנסיך בחינם", הוא אמר. "אך בתנאי שאיש לא יתערב במעשיי." המלך והמלכה, נואשים ומלאי סקרנות כאחד, הסכימו מיד. ביום המחרת הצטרף אל הנסיך בלול התרנגולות ידיד אנושי נוסף. היה זה האיש החכם. "מה אתה עושה כאן?" שאל הנסיך-התרנגול, "מה אתה עושה כאן?" השיב לו האיש בשאלה. "אני תרנגול וזה לול תרנגולות", ענה הנסיך בלא להניד עפעף. "ובכן, גם אני תרנגול", השיב האיש, והחל לנתר סביב ולאכול מזון תרנגולות בתאוה רבה. הנסיך השתכנע. כך חלפו ימים מספר. בוקר אחד, ניגש האיש החכם לנסיך ואמר: "אני בא מארץ רחוקה. בארץ מולדתי תרנגולים לא מנתרים בכלל, הם מתהלכים כמו אנשים רגילים, "באמת?" קרא הנסיך, "כמה כיף לתרנגולים האלו!" "אנו יכולים גם לעשות כמוהם", הציע האיש החכם בנדיבות. "בוא נתהלך סביב". הנסיך-התרנגול הסכים מיד להצעת ידידו החדש.

אחרי כמה ימים הציע החכם לנסיך-התרנגול, שכעת חזר להתהלך זקוף כמקודם, שיעברו לגור בתוך הבית, כי בעיר גדולה אחרת שהוא מכיר, תרנגולים אינם חיים בלולים אלא בארמונות מלוכה המתאימים לנסיכים. שוב הסכים הנסיך התרנגול, וכך הם עשו. וכך נמשך התהליך. זמן קצר לאחר מכן שכנע האיש החכם את הנסיך-התרנגול שבארץ רחוקה אחרת אוכלים התרנגולים מזון של בני אדם. לאחר מכן הגיעה שעתה של הישיבה סביב השולחן וניהול שיחה אנושית. תוך זמן קצר החל הנסיך-התרנגול, אף שהמשיך לטעון כי הוא תרנגול, להתנהג בדיוק כמו אדם רגיל.

הנמשל הוא: למרבה המזל, רובנו לא טובלים מתסביך התרנגול. אולם כולנו יכולים לשאול את עצמנו את השאלה הבאה: האם אנו מממשים את הפוטנציאל שלנו, או שאנו מייחסים לעצמנו כוחות של תרנגול בלבד?

(בשם הרה"ק רבי נחמן מהורודונקא זיע"א)

"כאשר סיימתי לדבר, ראיתי כי ראש השודדים שקוע בהרהורים. לאחר דקות מספר הוא קם לפתע, הביט היישר לתוך עיני ואמר: "אנחנו נבדוק ונראה אם הסיפור שלך אכן נכון, ואם אמנם יש לך אמונה בלתי מעורערת בה' וברבי שלך. הרי אתה יודע שהיער הזה שורץ סכנות מכל הסוגים. אפילו האנשים שלי פוחדים לעבור בו לבד ועושים את דרכם בו בקבוצות. יש כאן זאבים רעבים ושאר חיות טרף למיניהם. אנחנו נשחרר אותך, נחזיר לך כל מה שלקחנו ממך ותלך לדרכך לחיים ולשלום. יש לך סיכויים שווים להיטרף על ידי חיות או ליפול לאחד הבורות ולמצוא את מותך שם. כמעט שאין לך סיכוי לצאת מכאן בחיים. האם אתה מוכן לנסות את מזלך?"

"נחרדתי למחשבה לעבור ביער לבדי, בהיותי מודע לכל הסכנות שראש השודדים תיאר באוזני בצורה כה מושלמת. אולם, חשבתי לעצמי כי ה' חנון ורחום ובוודאי ישמור את דרכי. היישרתי מבט אל עיניו של רב השודדים ואמרתי לו כי בעזרת השם אני אעשה כפי מה שהוא אומר ומקווה לצאת מזה בשלום. שוב ננעצו בי העיניים, כאילו ניסו לחדור למעמקי נפשי ולאחר מכן אמר לי השודד: "אם תגיע בשלום לפרברי עירו של רבך, זרוק את הממחטה שלך לתוך התעלה שמאחורי תמרוך הדרך העומד שם. אנשי יהיו שם כדי למצוא ולהביא אלי את הממחטה. אם אכן יביאו אותה, זה יהיה לי האות שהצלחת לצאת מן היער בשלום. במקרה כזה אפרק את הכנופיה שלי ואחזור בתשובה."

"שמחה גדולה מצד אחד, על האפשרות לקדש שם שמים שנפלה בחלקי, ופחד גדול ממה שמצפה לי בשעות הקרובות - היו הרגשות שאפפו אותי כאשר עליתי על העגלה שהוחזרה לי ועזבתי את מקום מחבואם של השודדים. הלילה היה חשוך ומכל הצדדים נשמעה יללת הזאבים שהריחו כנראה, כי טרף קל מחכה להם. הסוס שמשך בעגלתי עמד מלכת, הואיל ולא יכל לראות אף שביל ביער העבות. אולם לפתע פתאום נראתה לפני העגלה שלהבת קטנה, דקיקה, וככל שהיא התקדמה, הלך הסוס בעקבותיה וכך עברנו בהשקט וביטחה את קטעי היער הבלחי חדירים ביותר, כשהשלהבת צועדת לפנינו, כאילו היתה נר חנוכה שנשלח במיוחד על ידי ה' כדי להדריך אותי בשלום עד בואי אל הבית הזה. חיות רעות התגודדו סביבנו, מוכנות כל רגע להסתער על הסוס ועלי, אולם ברגע שהבחינו בשלהבת, נסוגו ונעלמו כלעומת שבאו. כאילו נפתח שביל במעבה היער ואני עברתי בו, כמו בני ישראל בשעתם שעברו בתוך הים ביבשה, עברתי כשאני אומר פרקי תהילים ומודה לה' על חסדיו שלא תמו.

"כך המשכתי בדרכי עד שהגעתי אל התמרוך שהזכיר ראש השודדים ואשר סימן לי כי הגעתי אל העיר שלך, רבי. שמתתי את הממחטה שלי במקום שצויין על ידי השודד ובכך אותתי לו כי קיימתי את חלקי בהסכם והגעתי בשלום למחוז חפצי. מי ייתן ויחזור השודדים למוטב, יכפרו על עוונותיהם ויתמו חטאים מן הארץ."

צ'ין אדם לחברו

עשיית חסד בגופו ממש

סיפר נכדו של הגה"ק רבי יוסף חיים זונענפעלד זיע"א רבה של ירושלים עיה"ק תובב"א: היה זה בערב ראש חודש ניסן תרפ"ח, רבי יוסף חיים כמנהגו בכל ערב ראש חודש, היה שרוי בתענית. בסיום הצום לאחר תפילת מעריב, התלוויתי אליו אל ביתו בשכונת בתי מחסה, משכנסנו לבית הופיע פתאום אברך, וסיפר לרב שאשתו זקוקה להתקבל בדחיפות לבית חולים שערי צדק, לכן הוא בא לבקש מכתב המלצה מהרב לד"ר וולאך שהיה ממקורבי רבי יוסף חיים. באין אומר ודברים תלה הרב את מעילו על כתפיו, תפס את האברך תחת זרועו והחל פוסע במהירות לעבר הדלת, והנה מתקרבת הרבנית מכיוון המטבח עם מגש אוכל, היכן הרב? שאלה אותי בתמהון הלא טרם הפסיק את צומו, סיפרתי לה מה שהתרחש, מיד התחילה לרוץ לכיוון מעלה השכונה, להשיג את הרב ולהחזירו לביתו כדי שיטעם דבר מה. כעבור רגעים ספורים, היא שבה וסיפרה בנימה של יאוש: אחרי ששמעתי את הויכוח, האברך הפציר ברב להמתין ליד השכונה עד שירוץ לשער יפו ויביא כרכרה שתקח אותם לבית החולים, ואילו הרב עמד על דעתו, לרוץ יחד עמו עד שער יפו, הבנתי ששום כח לא ישכנע את הרב לחזור לביתו בטרם יסודר ענין הכנסת האשה לבית החולים.

נתינה בהרחבה

פעם שלח הרה"ק רבי שלומיקה מזוויהעל זיע"א כסף ביד בתו לאלמנה אחת שהיה תומך בה לפרנסת בני ביתה. חזרה הבת וסיפרה שפגשה את האלמנה בעת ארוחתה, ונוכחה לראות שהרחמנות עליה אינה כל כך גדולה, מאחר שראתה שמרשה לעצמה לקנות מצרכי אוכל יקרים, (כידוע רבנו לעצמו ולמשפחתו צמצם בתכלית הצמצום באופן מדהים). נענה לה הרבי, אדרבה מעתה יש להגדיל את סכום התמיכה, מאחר והיא זקוקה לדברי אוכל יקרים.

אהבת ישראל אמיתית

מסופר: פעם אחת הגיע הרה"ק בעל ה"אהבת ישראל" מזוויניץ זיע"א לעיר חוסט שבאוקראינה, והמנונים נקהלו לקבל את פניו בתחנת הרכבת, ביניהם היה יהודי אומלל, מוכה שחין שבגדיו קרועים ובלויים, מזוהמים ומרושלים, כאשר הוא ניגש לקבל שלום, חיבקו הצדיק ונישקו, והחל משוחח איתו בידידות ובאהבה, רבים מהנוכחים הזילו דמעה בראותם מהי אהבת ישראל אמיתית, ובראותם לאיזה יחס זוכה יהודי זה מהרבי. פעם אחת הגיע ה"אהבת ישראל" לעיר ווישווא, ובין מקבלי פניו היה מנקה הארובות של העיר, שגופו ובגדיו מפוחמים ומזוהמים, הרבי חיבק אותו ונישקו, בלא להשגיח על כך שבגדיו מתלכלים.

תלולא דצדקיא

יום ראשון א' טבת

הגה"ק רבי יאיר חיים בכרך ב"ר משה שמשון (חוות יאיר - תע"ד)
הרה"ק רבי שאול אוקער מטבריה ב"ר צבי הירש (תרי"ג)

יום שני ב' טבת

הרה"ק רבי אברהם משה ב"ר שמחה בונים מפרשיסחא (תקפ"ט)
הרה"ק רבי יעקב כולי ב"ר משה שלמה זלמן (חתן האדמו"ר האמצעי מליובאוויטש - תרי"ז)
הרה"ק רבי יעקב צבי ב"ר יהושע אשר מפאריסוב (תרמ"ט)

יום שלישי ג' טבת

הרה"ק רבי אליעזר זאב מבאטשעטש ב"ר חיים (תרי"ב)
הרה"ק רבי אברהם ב"ר יהודה צבי מסטרעטין (תרכ"ה)

יום רביעי ד' טבת

הרה"ק רבי גרשון חנוך העניך ב"ר יעקב מראדין (בעל התכלת - תרנ"א)

יום חמישי ה' טבת

הרה"ק רבי אהרן מטיטוב ב"ר צבי בן הבעש"ט הקדוש (תקפ"ט)
הרה"ק רבי אברהם אלחנן מפלאנטש ב"ר יהודה (תלמיד ה"חווה" - ברכת אברהם - תקצ"ה)

יום שישי ו' טבת

הרה"ק רבי יחזקאל שרגא משינאווא ב"ר חיים מצאנו (תרנ"ט)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נמליאל הכהן רבטובין שליט"א
מח"ס "גם אני אודך" לפרסם יוסף התרם" על המעשים.

האוכל בשוק (י')

א) בפארק או גינה - שהרגילות לאכול שם - שיש שם פניות אכילה מסודרות - עם שולחנות וספסלים, אפשר להקל לאכול שם [הגר"י זילברשטיין]. וילדים קטנים מותרים לאכול בגינה ציבורית גם בלי שיש מקום המיועד לכך [הגר"י זילברשטיין]. (שלמי חיים, להגר"ר חיים מלין שליט"א)
ב) גם קבוצת אנשים המטיילים בתוך יער או שדה וכדומה, שאין שם שאר אנשים מלבד המטיילים, והדרך לאכול או מיני מתיקה - מכל מקום אין לאכול שם [הגר"י זילברשטיין] (ובפרט בעמידה, וכל שכן בהליכה [עיי'ן גיטין ע.]). (שם)
ג) חדרים מדרגות של בנין מגורים, שמצוי שעולים ויורדים שם התושבים, אם זהו הבנין ששם הוא דר - יכול הוא לאכול שם, לפי שנהוג לפעמים שבני הבית אוכלים על פתח הבית, וכגון בערב פסח שמנגלים הבית מן החמץ. אך בבנין שאינו דר בו, אין ראוי לאכול שם, דהוי כרשות הרבים שעולים ויורדים שם - ואין הדרך לאדם שאינו דר שם לאכול שם [הגר"י זילברשטיין]. (שם)

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות רשת חנויות

גל פז

נדבת הרה"ח פינחס דוד הומינר הי"ו
לע"נ אמו מרת זעלדא מרים ע"ה
ב"ר אברהם צבי ז"ל
נלב"ע ל' כסלו תשע"ה